

Colchicum in na- en voorjaar

Colchicum boissieri

Het is een bekend verschijnsel: binnen een bolgewas is de ene soort bijzonder populair, terwijl een sterk erop lijkende soort nauwelijks enige bekendheid geniet. Peter Knippels selecteerde voor BloembollenVisie een aantal van dergelijke voorbeelden, en licht ze in deze serie kort toe. In de achtste aflevering herfsttijlozen die nu eens niet in de herfst bloeien.

Tekst en foto's: Peter Knippels

De populariteit van het geslacht Colchicum lijkt bepaald te zijn met de Nederlandse naam voor het geslacht: herfsttijloos. Velen denken dat het alleen planten zijn die in het najaar bloeien. Niets is minder waar. Er zijn ook interessante soorten die in het vroege voorjaar bloeien. Tijd dus om het vooroordeel eens te doorbreken. Graag stel ik twee voorjaarsbloeiende soorten voor, en om het af te leren sluit ik af met een één van mijn favoriete najaarsbloeiende soorten.

GELIJKTIJDIG

Colchicum soboliferum (syn. Merendera sobolifera) komt oorspronkelijk voor in zuidoost Europa, Iran en centraal Azië. De plant vormt dunne, lange en in doorsnede ronde knollen

die aan het uiteinde, waar het oog zit, enigszins verdikt zijn. De plant bloeit in februari-maart. De bladeren groeien gelijktijdig met de (bleek) roze bloem uit. De zes bloembladen zijn smal, lineairvormig, eindigen in een punt en staan bijna horizontaal. De bladeren zijn smal en lang: twee cm breed en zo'n 10 cm lang.

In januari groeien gelijktijdig de bladeren en bloemen van Colchicum triphyllum uit. De drie bladeren omhullen tijdens de bloei de bloemen en groeien verder uit na de bloei. De bolvormige bloemen zijn roze van kleur en er kunnen uit één knol verschillende bloemen groeien, die na elkaar bloeien. De helmknoppen zijn donkerpaars van kleur. Na het openen van deze knoppen vormt het bijna felgele stuifmeel een mooi contrast met de roze bloemen. Het verspreidingsgebied van C. triphyllum omvat Spanje, Marokko, Griekenland, Turkije en het westen van de Kaukasus.

ALPIENE PLANTEN

De najaarsbloeiende Colchicum boissieri heeft zijn habitat in Zuid-Griekenland en in het westen van Turkije. De knollen van dit soort zijn vrij klein; maximaal zo'n drie cm lang en vormen zo uitlopers (stolonen). Vanwege dit laatste wordt geadviseerd de knollen om de twee of drie jaar te oogsten en weer direct te planten. Het jaarlijks rooien en opnieuw opplanten zou een negatief effect hebben op de groei van de knollen. Of dit echt zo is weet ik niet omdat ik het nooit heb uitprobeerd. De bloeitijd is in ons klimaat oktober. Uit één knol groeit één rozegekleurde bloem met een lange bloembuis. De zes bloembladen zijn aan de onderzijde aan de binnenkant lichter van kleur en ook zijn meer donkergekleurde aders zichtbaar. Na de bloei groeien de twee of drie bladeren uit. Deze, maar ook andere soorten Colchicum zijn populair bij liefhebbers van alpiene planten. Deze liefhebbers zijn gewend planten buiten onder geconditioneerde omstandigheden te kweken. De conditionering betreft met name het water: de grond droog houden in winter en zomer en zelf bepalen in voorjaar en herfst. Iets voor de commerciële bollenteelt? Weet ik niet. Dat is een kwestie van uitproberen. Succes hiermee, en met het vallen en weer opstaan!

Literatuur

Leeds, Rod, 2005. Autumn Bulbs. BT Batsford en Alpine Garden Society.

Colchicum triphyllum